

РЕШЕНИЕ

№ 702

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10630** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.27, ал.1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.
Образувано е по жалба на К. Й. Н. и Б. Д. Н. срещу Заповед № СОА23-РД40-147/03.10.2023г. на кмета на Столична община, с която на основание чл.25, ал.2 вр. чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 ЗОС е наредено отчуждаването на поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 07601.1401.31 /незастроен/ с площ 605 кв.м, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 07601.1401.177 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект „Отчуждаване на имоти, попадащи в [улица]в участъка от о.т.1А на [улица]през о.т.140-о.т.139 до о.т.138 между кв.10 и кв.17, м.НПЗ „Искър“, съгласно влязъл в сила ПУП на м.НПЗ „Искър – Север – 1, 2, 3 част“, одобрен с Решение № 378 по Протокол № 16/10.07.2008г. на СОС и Решение № 644 по Протокол № 59/13.09.2018г. на СОС за поправка на ОФГ, предвиждащ изграждането на обект – публична общинска собственост като е определено и дължимото парично обезщетение в размер на 74 245,60 лева, разпределено на собствениците съобразно притежаваните от тях по S ид.част, както следва: 37 122,80 лева на К. Й. Н. и 37 122,80 лева на Б. Д. Н..

Оспорената заповед е поправена по реда на чл.62, ал.2 АПК със Заповед № СОА23-РД40-175/08.11.2023г. на ответника като съгласно нея следва навсякъде в поправената заповед вместо ПИ с идентификатор 07601.1401.31 да се чете 07106.1401.31. Последната заповед е съобщена на оспорващите и не се оспорва от тях

/изрично волеизявление на пълномощника на жалбоподателите в съдебно заседание на 14.12.2023г./.

Жалбоподателите оспорват заповедта изцяло като молят за отмяната ѝ като незаконосъобразна поради противоречие на процесуалния и материалния закон, в условията на евентуалност е поискано оспорената заповед да бъде изменена като бъде определен увеличен размер на обезщетението съгласно пазарните цени и характеристиките на имота им. На първо място в жалбата се твърди, че имотът на жалбоподателите е определен неправилно като е посочен с погрешен номер, с оглед съдържанието на нотариалния акт, удостоверяващ правото им на собственост. На следващо място определеното парично обезщетение за отчуждаваната част от имота им се твърди, че е крайно занижено и не отговаря на изискването на закона за равностойност по пазарни цени. Това твърдение се основава на извадки от актуални обяви, публикувани на сайт за продажба на недвижими имоти. Твърди се също, че не е извършен оглед на имота, поради което оценителят не е запознат с неговите характеристики. Също така били използвани сделки, които излизат извън релевантния период, определен от жалбоподателите от 10.07.2022г. до 10.07.2023г., с оглед това, че оценката за имота е изготвена на 10.07.2023г. Оценката, изготвена в административното производство освен това, не отчитала пазарни аналози, в нарушение на Тълкувателно решение № 3/23.03.2015г. по т.д. № 6/2014г. на ОСС на ВАС.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.З., която моли за присъждане на разноските по производството.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана. Излага подробни съображения за отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Конкретно по възраженията на жалбоподателите аргументира, че с нарочна заповед е допусната поправка на очевидна фактическа грешка досежно идентификатора на имота, от който се отчуждава реална част. По отношение на релевантния период на изследване за относими пазарни аналози посочва, че той е 12 месеца, но не от датата на оценката, а от датата на възлагателното писмо. По отношение приложените извадки на обяви, публикувани на интернет сайт сочи, че се касае за незнание на закона от страна на оспорващите, тъй като ЗОС не определя пазарни цени, а равностойно парично обезщетение, изчислено въз основа на осреднени цени от реално сключени сделки с имоти. Отделно от това посочените обяви не били относими към случая, защото касаели имоти с други характеристики, различни от оценявания. По отношение на соченото от оспорващите тълкувателно решение е мотивирано, че то касае Закона за държавната собственост.

В съдебно заседание така изложените доводи се поддържат чрез юрк.И., която моли за отхвърляне на жалбата и поради забраната за влошаване положението на оспорващите, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „БЪЛГЕРИЪН ПРОПЪРТИ ДЕВЕЛЪПМЪНТС“ ЕООД, чрез адв.Б. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Заинтересованата страна „АПН ИМОТИ“ ЕООД, редовно и своевременно призована, не се представлява в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, в преклузивния 14-дневен срок, с оглед представените по преписката данни за съобщаване на акта /25.10.2023г./ и датата на подаване на жалбата /02.11.2023г./.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващите и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - кмета на Столична община, чиито правомощия произтичат от разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗОС, съгласно която кметът на общината издава заповед за отчуждаване, в която се посочват основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

Предвид това не е налице основание за обявяване нищожност на оспорената заповед.

В контекста на изложеното по-горе, доколкото посочените реквизити в ал.2 на чл.25 ЗОС присъстват в оспорената заповед съдът приема, че същата отговаря на изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, както и на специалните изисквания, посочени в цитираната по-горе разпоредба на ЗОС. За мотиви на акта следва да се възприемат и доказателствата за всички извършени в хода на административното производство процесуални действия, представляващи част от административната преписка - в случая наличието на ПУП, предвиждащ отчуждаване на реална част от имота на жалбоподателите за изграждане на обект - публична общинска собственост, както и изготвената оценка за размера на обезщетението за отчуждаваната част от имота.

Не може да се приеме за основателен довода на жалбоподателите, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като погрешно е индивидуализиран имотът им – на първо място е издадена заповед по чл.62, ал.2 АПК, която не се оспорва от тях и с която е поправен номера на идентификатора на поземления имот, а на следващо място отчуждаваната част е посочена с проектния идентификатор, който ще бъде даден на имота след отчуждаването му и одобряването на изменението в КК. След като е индивидуализиран имота, от който се отчуждава реална част не е налице неяснота във волеизявлението на административния орган.

Имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост, или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, както и в други

случаи, определени със закон, след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение. За изграждането и експлоатацията на тези обекти могат да се отчуждават имоти или части от тях, които се засягат непосредствено от предвиденото строителство или които стават негодни за застрояване или ползване съобразно устройствените, санитарно-хигиенните и противопожарните правила и нормативи и изискванията за сигурност и безопасност – чл.21, ал.1 и ал.2 ЗОС. Т.е. отчуждаването е последица от предвижданията на плана и оспореният акт е издаден единствено в изпълнение на влезлия в сила ПУП като е спазена процедурата, предвидена в Глава трета ЗОС.

Съгласно чл.25, ал.1 ЗОС кметът на общината публикува обявление в два централни и един местен ежедневник, с което уведомява собствениците на имотите за предстоящото отчуждаване и изпраща копие от него до кметовете на райони или кметства или до кметските наместници, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметовете или кметските наместници поставят обявлението на определените места в сградата на общината, на района, на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите, предмет на отчуждаването. Обявлението се публикува и на интернет страницата на общината. В разпоредбата е разписано и задължителното съдържание на обявлението.

С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 102, том I, рег.№ 1289, дело № 82/2015г. и Удостоверение за наследници № РСЛ21-УГ01-2363/08.03.2021г. жалбоподателите се легитимират като собственици на поземлен имот, находящ се в [населено място], район „Искър“, планоснимачен район „Складова зона Гара Искър“, съставляващ по доказателствен нотариален акт поземлен имот пл.№ 177, попадащ в к.л. № 461 по неодобрения кадастрален план на С. с площ 1532 кв.м, идентичен с поземлен имот № 001053 по картата на възстановената собственост в землището на [населено място], с начин на трайно ползване изоставена нива в местността „С. герен“, нанесен в КККР, одобрени със Заповед РД-18-28/03.04.2012г. на изпълнителния директор на АГКК като имот с идентификатор 07106.1401.177.

С Решение № 378 по Протокол № 16/10.07.2008г. на СОС е одобрен ПУП на м.НПЗ „Искър – Север – 1, 2, 3 част“. Решението е поправено с Решение № 644 по Протокол № 59/13.09.2018г. на СОС по реда на чл.62, ал.2 АПК.

Съгласно действащия ПУП – план за регулация, част от имота на жалбоподателите с площ от 605 кв.м попада в улична регулация – първостепенна улична мрежа /писмо на л.68 по делото/ и съответно подлежи на отчуждаване за реализиране на мероприятията за задоволяване на общинската нужда.

С писмо изх.№ СОА23-ГР94-3457/29.06.2023г. на ответника, на основание чл.22, ал.3 ЗОС на лицензиран оценител е възложено определянето на равностойно парично обезщетение по реда и условията на чл.22, ал.5 и сл. ЗОС вр. § 1 ДР ЗОС за имотите и частите от имоти, подлежащи на отчуждаване във връзка с реализацията на обект [улица]в участъка от о.т.1А на [улица]през о.т.140-о.т.139 до о.т.138 между кв.10 и кв.17, м.НПЗ „Искър“, съгласно влязъл в сила ПУП на м.НПЗ „Искър – Север – 1, 2, 3 част“, сред които и процесния.

По делото е приета изготвената оценка от 10.07.2023г., съгласно която, въз основа на представените от Службата по вписванията актове за сделки, вписани в релевантния период, а именно от 29.06.2022г. до 29.06.2023г. /§ 1, т.2 ДР ЗОС/, от които оценителят е приел 5 за относими към процесния имот, размерът на равностойното

парично обезщетение е определен на 122,72 лева за 1 кв.м или за отчуждаваната част от имота на жалбоподателите в размер на 605 кв.м в размер на 74 245,60 лева, съответно по 37 122,80 лева за всеки от жалбоподателите, съобразно притежаваните от тях идеални части.

От ответника е изготвено Обявление изх.№ СОА23-ВК66-7433/07.08.2023г., в което са посочени подлежащите на отчуждаване имоти, съобразно предназначението им по влезлия в сила подробен устройствен план по чл.21, ал.1 ЗОС, основание за отчуждаването, вид, местонахождение, размер и собственици на всеки от имотите, които следва да бъдат отчуждени, размерът на дължимото обезщетение. Така посоченото съдържание на обявлението го определя като съответстващо на изискванията по чл.25, ал.1 ЗОС. Обявлението е поставено на информационното табло на Столичната общинска администрация - констативен протокол от 16.08.2023г. на л.51 по делото, на същата дата е поставено и на информационното табло в районната администрация на Район „Искър“ – констативен протокол на л.49 по делото, публикувано е във в.„Софийски вестник“ бр.17-23 август 2023г., в.„24 часа“ броя от 17.08.2023г. и в.„Днес“ от 17.08.2023г.

Въз основа на изготвената оценка от ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед, връчена на оспорващите на 25.10.2023г.

В контекста на изложеното съдът приема, че не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен и материалният закон.

Целта на закона при принудително отчуждаване на недвижими имоти за задоволяване на общински нужди, е собствениците да бъдат компенсирани с равностойно парично обезщетение. В тази връзка ЗОС установява начина на определяне на равностойното парично обезщетение - съгласно изричната разпоредба на чл.22, ал.5 - 14 ЗОС във връзка с § 1 ДР ЗОС оценките се извършват по пазарни цени. Изключение се допуска само, когато пазарната оценка на имота е по-ниска от данъчната и когато не могат да се определят пазарните цени на имоти със сходни характеристики, поради липса на извършени сделки, вписани в съответната Служба по вписвания /ал.11 и, ал.12/. Равностойното парично обезщетение се определя в съответствие с предназначението на имотите, което са имали преди влизането в сила на ПУП във връзка, с който се прави отчуждаването и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот.

В § 1, т.1 и т.2 ДР ЗОС е дадена дефиниция кога обезщетението е равностойно, както и дефиниция какво се разбира под пазарни цени на имоти със сходни характеристики - за такива се приемат осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в Службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане

на оценката в Службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки. За имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот съгласно т.3, б."а" от § 1 ДР на ЗОС се приемат имоти, които се намират в една и съща ценова зона с отчуждавания имот - в урбанизираните територии.

Предвид цитираните по-горе дефиниции, следва да се приеме, че за определяне на равностойно парично обезщетение по реда на чл.22, ал.5 ЗОС и § 1, т.1 и т.2 ДР на ЗОС чрез пазарни аналози като такива могат да служат само сделки, отговарящи на следните характеристики: възмездни сделки, които се отнасят за имоти в близост до отчуждавания, да са сключени между физически или юридически лица по които една от страните да е търговец, да са извършени в определен период в рамките на дванадесет месеца преди датата на възлагане на оценката, да са вписани в Службата по вписванията по местонахождение на имота, имотът предмет на сделката да е с предназначение или статут, който съответства на този на отчуждения имот, но преди влизането в сила на ПУП във връзка, с който се извършва отчуждаването. За да е законосъобразна оценката по предвидения в закона метод всички сделки, послужили за пазарни аналози следва да отговарят на посочените по-горе условия. Ако не се установят такива сделки изчисляването на равностойното парично обезщетение следва да се извърши по реда на чл.22, ал.12 ЗОС - като с оглед обстоятелството, че процесният имот попада в урбанизирана територия приложима е хипотезата по т.1 - по данъчната оценка на имота.

Предвид посоченото възражение на оспорващите, че не е извършен оглед на място преди изготвяне на оценката от лицензиария оценител, е неоснователно – характеристиките на имота следват от местоположението му и начина на ползването му, посочен в КК, доколкото не се твърди да е установено друго фактическо такова след одобряване на кадастралната карта.

Неоснователно е и възражението, че лицензиарият оценител не е изследвал оферти за продажби на недвижими имоти, предлагани от агенции за недвижими имоти – законът поставя конкретни изисквания по отношение на сделките, които могат да бъдат използвани като пазарни аналози като от съдържанието на § 1, т.2 ДР ЗОС се налага извод, че се касае за реални сделки – вписани в Службата по вписванията, а не за офертни цени, тъй като наличието на оферта не означава, че ще бъде сключена сделка и то на тази цена.

За проверка законосъобразността на определения размер на обезщетение за процесния имот, по делото е прието заключение на съдебно-техническа и оценителна експертиза, изготвено от вещото лице А. А., което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

Съгласно действащия ОУП на [населено място], приет с Решение № 697 по Протокол № 51/19.11.2009г. на СОС и Решение № 960/16.12.2009г. на Министерски съвет, имот с проектен идентификатор 07106.1401.31 по КККР,

представляващ реална част от имот с идентификатор 07106.1401.177, попада в устройствена зона „Тти“ /терени за транспортна инфраструктура - улици, пътища, летища/, която е без параметри на застрояване.

Съгласно действащия ПУП от 2008г. на м. НПЗ „Искър-север“ - 1, II, III част, имот с проектен идентификатор 07106.1401.31, предмет на отчуждаване, представляващ реална част от имот с идентификатор 07106.1401.177, попада в уличната регулация между о.т.1а на [улица]през о.т.140 на [улица]и о.т.336. Предходен ПУП няма.

За определяне на справедливото пазарно обезщетение за имота, определено по реда на чл.22 ЗОС, е изследвано и предназначението по предходния ПУП и всички налични по делото сделки.

В съответствие с критериите по ЗОС са изследвани сделки за имоти, попадащи в V-та ценова зона, съгласно зониранието, одобрено с Решение № 2 от Протокол № 44/1998г. на СОС по ЗМДТ, в урбанизирана територия. Отчетено е предходното отреждане - неурегулиран поземлен имот, без показатели за застрояване. Съобразен е установеният начин на трайно ползване - една част се ползва за черен път, останалата част е ливада.

Стойността на земята е определена по сравнителния метод.

По делото е приложено писмо от СО-Дирекция „Общински приходи“, видно от което данъчната оценка на ПИ 07106.1401.31 с площ от 605 кв.м е в размер на 15 130,40лв. или 25,01 лв. за 1кв.м.

Служба по вписванията във връзка с писмо с вх.№ 06-00-289 от 05.07.2023г. е предоставила 1 бр. електронна справка за вписани сделки с поземлени имоти находящи се в територията на землищата на НПЗ „Искър“, [жк], [жк]и [жк] за периода 29.06.2022г. до 29.06.2023г. В оценката, изготвена по възлагане от административния орган са използвани 5 акта, предмет на които са 5 бр. имоти. От анализа на използваните аналози в оценката на СО се установява, че същите по действащ ПУП и ОУП попадат в отреждане без застрояване и могат да бъдат използвани, тъй като сделките са сключени в едногодишния срок от възлагането на оценката, предмет на сделките са имоти, които попадат в пета ценова зона по ЗМДТ и една от страните е търговец.

С писмо от 24.11.2023г. Столична община е представила по делото още два акта – Нотариален акт № 62, том 40, вх.рег.№ 16865, дело № 12256/17.03.2023г. на СВ, предмет на който са покупко-продажба на ПИ 68134.1351.51 с площ от 3520кв.м и ПИ 68134.1351.56 с площ от 716 кв.м. И двата имота попадат в пета ценова зона и едната от страните е търговец.

Сделката според експертизата, чието мнение съдът споделя, не може да се ползва за аналог, тъй като имот 68134.1351.51 попада частично в УПИ за складове и офиси (ок.20%) и в допуснато изменение на ПУП-П. с Решение № 426 по Протокол №79/11.07.2019г. на СОС. ПИ с идентификатор 68134.1351.56 е част от УПИ I за озеленяване, кв.4. Този имот отговаря на изискванията на ЗОС за избор на аналози по отношение на показатели на застрояване, но цената по сделката е обща за двата гореописани имота, поради което не може да се определи цената за него.

Акт № 82, том 144 от 02.07.2022г., Договор по реда на ЗУТ (СОА22-ДГ61-43/01.08.2022г.), предмет на който е ПИ 68134.1352.2077, е за УПИ с показатели на застрояване за устройствена зона Смф2 и не може да се

използва за аналог и ПИ с проектен идентификатор 68134.1352.2076, който попада в уличната регулация и може да се използва за аналог.

Освен тези сделки въз основа на направените от СОЕ проучвания са установени още една сделка, която отговаря на изискванията на ЗОС - Акт № 132, том I от 16.01.2023г. за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот с идентификатор 68134.1501.847, който имот попада в част от уличната регулация и в част от УПИ за инженерна инфраструктура и малка част в УПИ за магазини, складове и офиси (ок.20%), кв.1, м. НПЗ „Искър- север“ I, II, II част.

Този имот е предмет и на сделката, описана под № 3 в оценката на административния орган и описана в таблицата към експертизата.

След анализ на представените сделки и справки от Службата по вписванията е установено, че отговарящи на изискванията на чл.22 ЗОС вр. §1 ДР ЗОС по отношение на предназначение, характер на застрояване и показатели на устройство и застрояване и могат да се използват за оценяването на процесния имот, попадащ в терен за улична регулация са пазарните аналози, описани в таблицата на стр.8 от заключението.

След анализ на сделките, описани в таблицата вещото достига до заключение, че размерът на равностойното парично обезщетение за поземлен имот с проектен идентификатор 07106.1401.31 /незастроен/, с площ от 605 кв.м, съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 07106.1401.177 по КККР, находящ се в [населено място], район НПЗ „Искър“, м. „С. герен“ е в размер на 69944,05 лева.

Размерът на равностойното парично обезщетение, възприет от административния орган е 74 245,60 лева.

Предвид това и с оглед забраната за влошаване положението на жалбоподателите, регламентирана в разпоредбата на чл.271, ал.1 ГПК, приложима на основание чл.144 АПК, съдът приема за съответна на законовите изисквания оценката на имота, дадена от лицензиращия оценител и възприета от ответника в оспорения акт, чиято стойност е по-висока от определената от вещото лице в съдебно-оценителната експертиза. Ето защо съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна и в частта на определеното на собствениците обезщетение.

Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника са дължими разносните по производството, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен на основание чл.24 НЗПП вр. чл.37 ЗПП вр. чл.143, ал.3 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Й. Н. и Б. Д. Н. срещу Заповед № СОА23-РД40-147/03.10.2023г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА К. Й. Н., ЕГН [ЕГН] и Б. Д. Н., ЕГН [ЕГН] да заплатят на Столична

община сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: